



**Vanhin Robert D. Hales**  
kahdentoista apostolin koorumista

# Tahdonvapaus – välttämätön elämänsuunnitelmalle

*Aina kun me päätämme tulla Kristuksen luokse, ottaa päällemme Hänen nimensä ja seurata Hänen palvelijoitaan, me etenemme iankaikkiseen elämään johtavalla polulla.*

Sain äskettäin kirjeen ystävältä, jonka olen tuntenut yli 50 vuotta. Hän ei ole kirkkomme jäsen. Olin lähettänyt hänelle vähän evankeliumiaiheista luettavaa, mihin hän vastasi: ”Alkuun minun oli vaikeaa ymmärtää, mitä tyyppilliset mormonikielen sanat kuten *tahdonvapaus* tarkoittavat. Ehkäpä lyhyt selvitys sanoista olisi hyödyllinen.”

Yllätyin siitä, ettei hän ymmärtänyt, mitä tarkoitamme sanalla *tahdonvapaus*. Etsin sanan verkkosanakirjasta. [Englanninkielisen] sanan *agency* [’tahdonvapaus’] 10 määritelmästä ja käyttötarkoituksesta yhdessäkään ei ilmaistu ajatusta, että tekee valintoja toimia. Me opetamme, että tahdonvapaus on Jumalan meille antama kyky ja oikeus valita ja toimia omasta puolestamme eikä olla toiminnan kohteina<sup>1</sup>. Tahdonvapaus tarkoittaa toimimista siten, että olemme tilivelvollisia ja vastuussa teoistamme. Meidän tahdonvapautemme on välttämätön pelastussuunnitelmalle. Sen ansiosta

me olemme ”vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän kaikkien ihmisten suuren Välimiehen kautta, tai valitsemaan orjuuden ja kuoleman Perkeleen orjuuden ja valan mukaisesti”<sup>2</sup>.

Tutun kirkon laulun sanat opettavat meille hyvin selkeästi tätä periaatetta:

*On sielu vapaa jokaisen,  
Se tiedä, sinä ihminen.  
Vaikk’ Jumala vois säätää sen,  
Ei pakota Hän taivaaseen.*<sup>3</sup>

Vastatakseni ystäväni kysymykseen sekä hyvien miesten ja naisten kysymyksiin kaikkialla saanen kertoa teille enemmän siitä, mitä me tiedämme tästä tahdonvapauden merkityksestä.

Ennen kuin tulimme tänne maan päälle, taivaallinen Isä esitteli pelastussuunnitelmansa – suunnitelman, jonka mukaan tulemme maan päälle ja saamme ruumiin, päätämme tehdä joko hyvää tai pahaa, ja edistymme, jotta voimme tulla Hänen kaltaisikseen

ja elää Hänen kanssaan ikuisesti.

Tahdonvapautemme – kykymme valita ja toimia itse – on välttämätön osatekijä tässä suunnitelmassa. Ilman tahdonvapautta emme kykenisi tekemään oikeita valintoja ja edistymään. Tahdonvapautta käyttäen me kuitenkin voisimme tehdä vääriä valintoja, tehdä syntiä, ja menettää mahdollisuuden olla taas taivaallisen Isän kanssa. Tästä syystä varattaisiin Vapahtaja, joka kärsisi syntiemme tähden ja joka lunastaisi meidät, jos tekisimme parannuksen. Äärettömällä sovituksellaan Hän toteuttaisi ”armonsuunnitelman, tyydyttääkseen oikeudenmukaisuuden vaatimukset”<sup>4</sup>.

Kun taivaallinen Isä oli esitelty suunnitelmansa, Lusifer astui esiin ja sanoi: ”Lähetä minut, – – ja lunastan koko ihmissuvun, niin ettei yksikään sielu huku, – – anna siis minulle kunniasi.”<sup>5</sup> Isä hylkäsi tämän suunnitelman, koska se olisi kieltänyt meiltä tahdonvapautemme. Se oli todellakin kapinasuunnitelma.

Sitten Jeesus Kristus, taivaallisen Isän rakas ja valittu Poika alusta asti, käytti tahdonvapauttaan ja sanoi: ”Isä, sinun tahtosi tapahtukoon, ja kunnia olkoon sinun ikuisesti.”<sup>6</sup> Hän olisi Vapahtajamme – maailman Vapahtaja.

Lusiferin kapinointi sai aikaan suuren hengellisen konfliktitilanteen. Jokaisella taivaallisen Isän lapsista oli tilaisuus käyttää tahdonvapautta, jonka taivaallinen Isä oli antanut hänelle. Me päätimme uskoa Vapahtajaa Jeesusta Kristusta – tulla Hänen luokseen, seurata Häntä ja hyväksyä suunnitelman, jonka taivaallinen Isä esitti hyväksymme. Mutta kolmasosalla taivaallisen Isän lapsista ei ollut uskoa seurata Vapahtajaa, ja he päättivät seurata sen sijaan Lusiferia eli Saatanaa.<sup>7</sup>

Ja Jumala sanoi: ”Ja nyt, koska Saatana kapinoi minua vastaan ja pyrki hävittämään ihmisen tahdonvapauden,



jonka minä, Herra Jumala, olin antanut hänelle, – – minä käskin syöstä hänet alas.<sup>8</sup> Ne, jotka seurasivat Saatanaa, menettivät mahdollisuuden saada kuolevainen ruumis, elää maan päällä ja edistyä. He menettivät tahdonvapautensa käyttäessään sitä siten kuin käyttivät.

Nyt Saatanalla ja hänen seuraajillaan ei ole muuta voimaa kuin voima kiusata ja koetella meitä. Heidän ainoa ilonsa on tehdä meistä ”yhtä kurjia kuin [he] itse”<sup>9</sup>. Ainoa onnea he saavat vain siitä, kun me rikomme Herran käskyjä.

Mutta ajatelkaapa: kuolevaisuutta edeltävässä tilassamme me päätimme seurata Vapahtajaa Jeesusta Kristusta! Ja koska teimme niin, saimme tulla maan päälle. Todistan, että tekemällä saman valinnan seurata Vapahtajaa ollessamme täällä maan päällä me saamme vielä suuremman siunauksen iankaikkisuuksissa. Mutta tietäkää: meidän on pysyttävä päätöksessämme seurata Vapahtajaa. Kyseessä on iankaikkisuus, ja viisas tahdonvapautemme käyttäminen sekä tekemme ovat välttämättömiä voidaksemme saada iankaikkisen elämän.

Koko elämänsä ajan Vapahtajamme näytti meille, kuinka meidän tulee käyttää tahdonvapauttamme. Poikaisena Jerusalemissa Hän teki harkitun

päätöksen ”olla [Isänsä] luona”<sup>10</sup>. Palvelutyössään Hän päätti kuuliaisesti tehdä Isänsä tahdon<sup>11</sup>. Getsemanessa Hän päätti kärsiä kaiken sanoen: ”Älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun.” Silloin taivaasta ilmestyi hänelle enkeli, joka vahvisti häntä.<sup>12</sup> Ristillä Hän teki valinnan rakastaa vihollisiaan rukoillen: ”Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä tekevät.”<sup>13</sup> Ja sitten Hänet jätettiin yksin, jotta Hän voisi lopulta osoittaa, että valinta oli Hänen. ”[Isä], miksi hylkäsit minut?” Hän kysyi.<sup>14</sup> Lopuksi Hän käytti tahdonvapauttaan toimia ja kesti loppuun asti, kunnes Hän voi sanoa: ”Se on täytetty.”<sup>15</sup>

Vaikka ”häntä on koeteltu kaikessa samalla tavoin kuin meitäkin koetellaan”<sup>16</sup>, niin jokaisessa valinnassaan ja jokaisessa teossaan Hän käytti tahdonvapauttaan olla Vapahtajamme – murtaa synnin ja kuoleman kahleet meidän hyväksemme. Ja täydellisellä elämällään Hän opetti meille, että kun päätämme tehdä taivaallisen Isämme tahdon, tahdonvapautemme säilyy, mahdollisuutemme lisääntyvät ja me edistymme.

Todisteita tästä totuudesta on kaikkialla pyhissä kirjoituksissa. Job menetti kaiken, mitä hänellä oli, mutta päätti pysyä uskollisena, ja hän sai Jumalan iankaikkiset siunaukset.

Maria ja Joosef päättivät noudattaa enkelin varoitusta paeta Egyptiin, ja Vapahtajan henki säästy. Joseph Smith päätti noudattaa Moronin ohjeita, ja palautus tapahtui, kuten oli profetoitu. Aina kun me päätämme tulla Kristuksen luokse, ottaa päällemme Hänen nimensä ja seurata Hänen palvelijoi-taan, me etenemme iankaikkiseen elämään johtavalla polulla.

Matkallamme kuolevaisuudessa on hyödyllistä muistaa, että myös päinvastainen pitää paikkansa: Kun emme pidä käskyjä tai noudata Pyhän Hengen kehotuksia, mahdollisuutemme vähenevät, kykymme toimia ja edistyä heikkenevät. Kun Kain riisti veljensä hengen, koska hän rakasti Saatanaa enemmän kuin Jumalaa, hänen hengellinen edistymisensä lakkasi.

Sain nuoruudessani tärkeän opetuksen siitä, kuinka tekemme voivat rajoittaa vapauttamme. Kerran isäni antoi minulle tehtäväksi lakata puulattian. Päätin aloittaa ovealta ja edetä *sisälle* huoneeseen. Kun olin melkein valmis, tajusin, etten ollut jättänyt itselleni mitään poistumistietä. Toisella puolella ei ollut ikkunaa eikä ovea. Olin kirjaimellisesti lakannut itseni nurkkaan. Minulla ei ollut paikkaa, minne mennä. Olin jumissa.

Aina kun me olemme tottelemattomia, me lakkaamme hengellisesti

itsemmä nurkkaan ja olemme valintojemme vankeja. Vaikka olemme hengellisesti jumissa, aina on olemassa paluutie. Parannuksen tavoin kääntyminen ympäri ja käveleminen juuri lakatun lattian yli tarkoittaa lisää työtä – paljon uudelleen hiomista ja lakkaamista! Paluu Herran luo ei ole helppoa, mutta se kannattaa.

Kun ymmärrämme parannuksen haasteellisuuden, arvostamme sitä, että meillä on siunauksinamme Pyhä Henki opastamassa tahdonvapautemme käyttöä ja taivaallinen Isä, joka antaa meille käskyjä ja vahvistaa ja tukee meitä niiden pitämisessä. Me ymmärrämme myös, kuinka kuuliaisuus käskyille suojelee pohjimmitaan tahdonvapauttamme.

Jos esimerkiksi noudatamme viisauden sanaa, vältämme huonon terveyden ja aineriippuvuuden vankeuden, jotka kirjaimellisesti vievät meiltä kyvyn toimia omasta puolestamme.

Kun noudatamme neuvoja välttää velkaa ja maksaa sen pois nyt, käytämme tahdonvapauttamme ja saamme vapauden käyttää käytössämme olevia tuloja muiden avuksi ja siunaukseksi.

Kun noudatamme profeettojen



neuvoja pitää perheiltä ja perheruokous ja tutkia perheenä pyhiä kirjoituksia, kodistamme tulee lastemme hengellisen kasvun lähde. Siellä me opetamme heille evankeliumia, lausomme todistuksemme, ilmaisemme rakkautemme ja kuuntelemme heidän kertoessaan tunteistaan ja kokemuksistaan. Vanhurskailla valinnoillamme ja teoillamme me vapautamme heidät pimeydestä lisäämällä heidän kykyään vaeltaa valossa.

Maailma opettaa monia valheita tahdonvapaudesta. Monet ajattelevat, että meidän pitäisi syödä, juoda ja olla iloisia, ”ja jos olemmekin syyllisiä, Jumala antaa meille muutaman raipaniskun, ja lopulta meidät pelastetaan”<sup>17</sup>. Toiset maallistuvat ja kieltävät Jumalan. He vakuuttavat itselleen, ettei kaikessa ole vastakohtaisuutta<sup>18</sup>, ja siksi ”mikään, mitä ihminen [tekee, ei ole] rikos”<sup>19</sup>. Se tekee ”tyhjäksi Jumalan viisauden ja hänen iankaikkiset tarkoituksensa”<sup>20</sup>.

Toisin kuin maailman maallinen opetus, pyhät kirjoitukset opettavat meille, että meillä on tahdonvapaus ja että tahdonvapautemme vanhurskas käyttö vaikuttaa aina meillä oleviin mahdollisuuksiin ja kykyimme toimia niiden mukaan ja edistyä iankaikkisesti.

Herra antoi esimerkiksi profeetta Samuelin suulla selkeän käskyn kuningas Saulille:

”Herra lähetti minut voitelemaan sinut – kuninkaaksi. Kuule siis, mitä Herra käsklee.

– – Mene siis nyt ja kukista amalekilaiset. – – [Hävitä] kaikki [mitä heillä on].”<sup>21</sup>

Mutta Saul ei noudattanut Herran käskyä. Hän harjoitti niin sanottua ”valikoivaa kuuliaisuutta”. Luottaen omaan viisauteensa hän säästi kuningas Agagin hengen ja toi takaisin parhaat lampaat, härät ja muut eläimet.

Herra ilmoitti tämän profeetta

Samuelille ja lähetti hänet ottamaan Saulilta pois kuninkuuden. Profeetan saapuessa Saul sanoi: ”Olen täyttänyt Herran käskyn.”<sup>22</sup> Mutta profeetta tiesi toisin ja sanoi: ”Mitä tämä lampaiden määkinä sitten on? Entä lehmien ammunen, joka tuolta kuuluu?”<sup>23</sup>

Saul puolustautui syyttämällä muita sanoen, että kansa oli säästänyt eläimet uhrilahjana Herralle. Profeetan vastaus oli selkeä: ”Kumpi on Herralle mieleen, uhrin vai kuuliaisuus? Kuuliaisuus on parempi kuin uhri, [Herran käskyjen] totteleminen parempi kuin oinasten rasva.”<sup>24</sup>

Lopulta Saul tunnusti sanoen: ”Olen tehnyt syntiä. Olen rikkonut Herran käskyä ja sinun määräyksiäsi vastaan, sillä pelkäsin miehiäni ja taivuin heidän tahtoonsa.”<sup>25</sup> Koska Saul ei ollut täsmällisen kuuliainen – koska hän päätti olla ”valikoivan kuuliainen” – hän menetti tilaisuuden ja vapauden olla kuningas.

Veljeni ja sisareni, tottelemmeko me täsmällisesti Herran ja Hänen profeettojensa ääntä? Vai harjoitammeko me Saulin tavoin valikoivaa kuuliaisuutta ja pelkäämme ihmisten arvostelua?

Myönnän, että me kaikki teemme virheitä. Pyhissä kirjoituksissa meille opetetaan: ”Kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta.”<sup>26</sup> Me rakastamme teitä, jotka huomaatte olevanne menneisyyden ja epävanhurskaiden valintojen vankeja, pimeään nurkkaan ahdistettuja, vailla kaikkia siunauksia, joita tahdonvapauden vanhurskas käyttäminen suo. Tulkaa takaisin! Tulkaa pois pimeästä nurkasta valoon. Vaikka teidän olisi käveltävä juuri lakatun lattian yli, se kannattaa. Luottakaa siihen, että ”koko ihmiskunta [myös te ja minä] voi pelastua Kristuksen sovituksen ansiosta noudattamalla evankeliumin lakeja ja toimituksia”<sup>27</sup>.

Kun sovituksen hetki oli lähestymässä, Vapahtaja piti suurenmoisen

esirukouksensa ja puhui meistä kaikista sanoessaan: ”Isä, minä tahdon, että ne, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani siellä missä minä olen. Siellä he näkevät minun kirkkauteni, jonka sinä olet antanut minulle.”<sup>28</sup> ”Ja ikuinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan, ja hänet, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.”<sup>29</sup>

Lausun erityisen todistukseni siitä, että He elävät. Kun me käytämme tahdonvapauttamme vanhurskaasti, me opimme tuntemaan Heidät, meistä tulee enemmän Heidän kaltaisiaan ja me valmistaudumme siihen päivään, jolloin ”jokainen polvi on notkistuva ja jokainen kieli tunnustava”, että Jeesus on Vapahtajamme.<sup>30</sup> Seuratkaamme Häntä ja iankaikkista Isäämme edelleen kuten teimme alussa. Sitä rukoilen Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

#### VIITTEET

1. Ks. 2 Nefi 2:26.
2. 2. Nefi 2:27.
3. ”On sielu vapaa jokaisen”, (MAP-lauluja, 1965, 120.
4. Alma 42:15.
5. Moos. 4:1.
6. Moos. 4:2.
7. Ks. OL 29:36.
8. Moos. 4:3.
9. 2. Nefi 2:27; ks. myös 2. Nefi 9:9.
10. Luuk. 2:49.
11. Ks. 3. Nefi 27:13.
12. Luuk. 22:42–43.
13. Luuk. 23:34.
14. Matt. 27:46; Mark. 15:34.
15. Joh. 19:30.
16. Hepr. 4:15.
17. 2. Nefi 28:8.
18. Ks. 2. Nefi 2:11.
19. Alma 30:17.
20. 2. Nefi 2:12.
21. 1. Sam. 15:1, 3.
22. 1. Sam. 15:13.
23. 1. Sam. 15:14.
24. 1. Sam. 15:22.
25. 1. Sam. 15:24.
26. Room. 3:23.
27. UK 3.
28. Joh. 17:24.
29. Joh. 17:3.
30. Moosia 27:31.



**Vanhin Quentin L. Cook**

kahdentoista apostolin koorumista

# Tulkoon valo!

*Yhä jumalattomammassa maailmassamme on välttämätöntä, että uskonkäsitteisiin perustuvat arvot ovat osana julkista keskustelua.*

**M**inulla oli syntymäpäivä viime kuussa. Vaimoni Mary antoi minulle syntymäpäivälahjaksi CD:n, jossa on lauluja toivosta ja uskosta tunnetun brittiläisen laulajan Vera Lynnin laulamana. Hän innoitti kuuliijoita toisen maailmansodan synkkinä päivinä.

Siihen, miksi vaimoni antoi minulle tämän lahjan, liittyy pieni tarina. Lontoon pommitus syyskuussa 1940 alkoi päivää ennen syntymääni.<sup>1</sup> Äitini, joka kuunteli sairaalahuoneessaan radiosta selostusta Lontoon pommituksesta, päätti nimetä minut Quentin-nimisen radiokuuluttajan mukaan.

Laulaja Vera Lynn on nykyään 93-vuotias. Joitakin hänen sota-ajan lauluistaan julkaistiin uudelleen viime vuonna, ja ne nousivat heti musiikkilistojen kärkeen Englannissa. Ne teistä, jotka ovat vähän vanhempia, muistavat lauluja kuten ”The White Cliffs of Dover”.

Minua kosketti syvästi laulu nimeltä ”When the Lights Go on Again (All over the World)”. Laulu toi mieleeni kaksi ajatusta – ensiksi, erään brittiläisen valtiomiehen profeetalliset sanat: ”Valot tulevat sammumaan kaikkialla Euroopassa, emme tule näkemään niiden syttymistä enää meidän elinaikanamme”<sup>2</sup>, ja toiseksi,

englantilaiskaupunkien kuten Lontoon yllä tehdyt pommihyökkäykset. Jotta hyökkäävien pommikoneiden olisi vaikeampi löytää kohdetta, määrättiin pimennyksiä. Valot sammutettiin ja ikkunat peitettiin verhoilla.

Tuo laulu kuvastaa optimistista toivoa siitä, että vapaus ja valo palautettaisiin. Niille meistä, jotka ymmärtävät Vapahtajan ja Kristuksen valon<sup>3</sup> tehtävän jatkuvassa hyvän ja pahan välisessä taistelussa, vertailu tuon maailmansodan ja tämän päivän moraalisen taistelun välillä on selkeä. Juuri Kristuksen valon avulla koko ihmiskunta voi ”erottaa hyvän pahasta”<sup>4</sup>.

Vapaus ja valo eivät ole koskaan olleet helppoja saavuttaa tai säilyttää. Taivaassa käydystä sodasta alkaen pahuuden voimat ovat käyttäneet kaikkia mahdollisia keinoja tuhotakseen tahdonvapauden ja hävittääkseen valon. Hyökkäys moraalisia periaatteita ja uskonnonvapautta vastaan ei ole koskaan ollut voimakkaampi.

Meidän myöhempien aikojen pyhien täytyy tehdä parhaamme säilyttääksemme valon ja suojellaksemme perheitämme ja asuinyhteisöjämme tältä moraalien ja uskonnonvapauden vastaiselta hyökkäykseltä.